

rudar

Časopis Skupine Premogovnik Velenje
izhaja od leta 1953 - priloga/junij 2010

**VSEM ZAPOSLENIM
V SKUPINI PREMOGOVIK VELENJE
IN UPOKOJENIM SODELAVKAM IN SODELAVCEM
ČESTITAMO OB DNEVU RUDARJEV**

Upokojeni v letu 2009

HAZIM MERDANOVIĆ,

upokojen 28. junija

Rodil se je 14. 9. 1958 v Lukavici, BiH. Poročen z Nado, rojeno Božič. Oče Sanele, Sanela in Suzane.

V podjetju je neprekinjeno zaposlen od leta 1986, s prekinitvami pa od leta 1980. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Gradbeni dejavnosti. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot pomočnik rudarja na pripravi. Opravil je izpit za polkvalificiranega rudarja.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Bolezen mu bo onemogočala, da bi bil v pokoju bolj dejaven. Sodelavcem se zahvaljuje za sodelovanje.

JOŽEF KOZJAK,

upokojen 30. junija

Rodil se je 6. 3. 1950 v Mariboru.

Poročen z Majdo, rojeno Podrzavnik.

Oče Renata in Robija.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1986, prvič pa že leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar pri Zračanju. Leta 1991 je bil premeščen v Delavnico zaščitnih sredstev, sedaj HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot izdelovalec rokavic. Opravil je izpit za strojnika gradbene mehanizacije ter tečaj za skladiščnika in voznika gradbenih strojev. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju.

Bil je član Športnega društva PV. Njegovi konjički so kolesarjenje, potapljanje in vrtnarjenje. Zapisal je tudi dogodek iz časa, ko je še delal v jami. »Zgodilo se je na delovišču, na čelu, kjer je zasulo sodelavca. Do njega je vodila le manjša luknja in ker sem bil najmanjši, so me poslali v to luknjo. Z odlomljenim zasekačem sem kolega odkopal. Zelo sem bil ponosen, da sem pomagal pravočasno rešiti sodelavca.« Sodelavcem želi pri delu veliko razumevanja in sodelovanja ter da se kasneje kot upokojenci zdravo in dobro počutijo.

ALEKSANDER PODPEČAN,

upokojen 30. junija

Rodil se je 15. 10. 1961 v Zavrhu nad Dobrno. Poročen z Marijo, rojeno Javornik. Oče Adrijane, Irene in Vesne. V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot kvalificirani zidar v Zračanju, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar na zračanju. Leta 1984 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja. Prejel je priznanja za 20 let dela v podjetju, 15 let aktivnega sodelovanja v Jamski reševalni četi in 20-krat darovano kri.

V pokoju ga bodo zaposlovali delo pri hiši in sprehodi v naravo.

Sodelavcem želi veliko medsebojnega razumevanja, zdravja in sreče pri delu ter da dočakajo cilj – upokojitev.

IVAN OBŠTETER,

upokojen 30. julija

Rodil se je 4. 1. 1962 v Ravnah pri Velenju. Njegova življenjska sopotnica je Smiljana Postrak. Oče Jane in Monike.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1981, s prekinitvami pa od leta 1978. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Klasirnici. Leta 1982 je bil premeščen v Zračanje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar na zračanju. Udeležil se je več seminarjev za mentorje.

Bil je član Delavskega sveta in je deloval v njegovih komisijah ter Sveta delavcev. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in 20-krat darovano kri. Kot veteran vojne za Slovenijo je prejel bronasto plaketo ZVVS, spominski znak Golte 91 in odlikovanje Ministrstva za obrambo RS.

Dejaven je v turističnem društvu in Harmonikarskem orkestru Barbara. Kot upokojenec se bo ukvarjal z igranjem na harmoniko, pohodništvom in kolesarjenjem.

Sodelavcem želi, da bi se v podjetju počutili čim bolje ter ohranjali tradicijo knapovščine.

ZVONKO ĆOSIĆ,

upokojen 31. julija
Rodil se je 11. 5. 1960 v Tesliću, BiH.
Poročen z Ružo, rojeno Masatović.
Oče Ivke in Nine.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot medicinski tehnik v jami Škale. Upokojil se je kot vodja rudarskega vzdrževanja v Proizvodnji. Opravil je izpita za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter končal šolanje za rudarskega tehnika.

Bil je član Sveta delavcev in Zveze komunistov. Prejel je priznanja za 20 let dela v podjetju, 9 let aktivnega sodelovanja v Jamski reševalni četi in 60-krat darovano kri. Leta 1994 je prejel priznanje za najboljšega strelca na državnem prvenstvu v malem nogometu. Prejel je priznanje Društva vojnih veteranov ter odličje za sodelovanje v vojni za Slovenijo. Zelo dejaven je bil na športnem področju. Naredil je izpite za inštruktorja voznikov, športnega rekreatorja, vaditelja tenisa, aerobike in fitnesa. Je tudi nogometni trener C- in B-UEFA licence. Dejaven je bil v NK Rudar, Sport klubu Velenje, ND Dravinja, ŠD Gorenje in ŠD Premogovnik Velenje. Zanj je kot rekreator sodeloval pri izvajanju medicinsko programiranih aktivnih oddihov na morju in v zdraviliščih.

V pokoju bo še naprej deloval kot nogometni trener, ukvarjal se bo s tenisom, aerobiko, tae bojem, fitnesom in kolesarjenjem. Zapisal je tudi dogodek iz jame: »Med služenjem vojaščine sem devet mesecev delal v službi prve pomoči in si nabral veliko izkušenj na tem področju. Na začetku dela v jami Škale sem pomagal sodelavcu Zvonku Petroviču, ki mu je na 'povratni odkopa' na nogo padel kos premoga. Zaradi padca

premoga in ker je nerodno odskočil, je imel poškodovano koleno. Še isti trenutek sem mu ga naravnal ter mu s hladnimi obkladki in povijanjem nudil prvo pomoč, tako da kasneje ni bil na bolniškem dopustu. Vsi so bili presenečeni nad mojim znanjem.« Sodelavcem sporoča, da je narava neizprosna ter ima svoja napisana in nenapisana pravila, ki jih je treba vedno upoštevati. Svoje sodelavce z veseljem pričakuje v pokoju.

MILAN JELENKO,

upokojen 9. avgusta
Rodil se je 25. 7. 1960 v Topolšici.
Poročen z Ivico, rojeno Žlebnik. Oče Andreje in Mateja.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot ključavničar montaže v Jamski strojni službi. Leta 1987 je opravil zaključni izpit za strojnega mehanika. Opravil je tudi tečaje iz hidravlike, pnevmatike, vzdrževanja ranžirnih vlakov ter vzdrževanje TRIDO in APA črpalk. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 35-krat darovano kri.

V prostem času rad igra mali nogomet, odbojko, tenis, je ribič, oblikuje les in vrtnari.

Sodelavcem želi še naprej »srečno«.

REXHEP PULESHI,

upokojen 29. avgusta
Rodil se je 1. 2. 1960 v Juniku pri Dečanih, Kosovo. Poročen z Ljiljano, rojeno Simić. Oče Tine, Igorja in Nine.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Upokojil se je kot rudar na pripravi v Pripravah. Opravil je tečaje za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja, strojnika jamske mehanizacije, upravljalca težke gradbene mehanizacije, upravljalca mostnih in portalnih dvigal ter voznika viličarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 75-krat darovano kri. Bil je član Športnega društva PV, rad kolesari.

HAJRUDIN BAŠANOVIĆ,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 15. 8. 1960 v Dobošnici, BiH. Poročen z Zijado, rojeno Vehabović. Oče Almirja in Alme.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot kvalificirani rudar pri Jamskem transportu. Leta 2007 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje v OUTN Transport kot strojevodja VDL. Opravil je izpit za

strojnika VDL.

Bil je član Delavskega sveta in Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju.

Bil je aktiven član Športnega društva PV, ukvarjal se je z nogometom in kolesarjenjem. Slednje bo negoval tudi v pokoju, veliko bo hodil v naravo.

Sodelavcem želi veliko zdravja, varnega dela in medsebojnega zaupanja.

OSMAN SOFTIĆ,

upokojen 31. avgusta

Rodil se je 7. 1. 1962 v D. Čaklovičih, BiH. Poročen s Hasijo, rojeno Begić. Oče Mirnese in Seudina.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi službenja vojašine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja priprave. Leta 1984 je opravil tečaj za kvalificiranega rudarja in leta 1987 za jamskega reševalca.

Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju in za 18 let aktivnega sodelovanja v Jamski reševalni četi.

Rad igra nogomet, kolesari in hodi v naravo, v pokoju pa bo največ časa posvetil vnuku Amarju.

»Sodelavcem se zahvaljujem za sodelovanje ter jim želim veliko zdravja, medsebojnega spoštovanja in varnega dela. Vse pozdravljam s »srečno«,« je zapisal v sporočilo za sodelavce.

ZDENKO MRAK,

upokojen 15. septembra

Rodil se je 9. 5. 1963 v Gaberkah.

Poročen z Nado, rojeno Sušec. Oče Andreja in Mitje.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Leta 1994 je bil premeščen v Jamo Preloge, upokojil pa se je kot ključavničar – vzdrževalec zahtevnih naprav v Jamski strojni službi. Opravil je tečaja iz hidravlike in pnevmatike.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 40-krat darovano kri.

Je član PGD Gaberke in Kulturnega društva Gaberke. Rad kolesari, plava in planinari ter dela z lesom. V pokoju si bo krajšal čas s pohodništvom. Želi si, da bi s sodelavci še naprej ostali prijatelji, njim pa želi, da bi zdravi dočakali upokojitev in je bili deležni čim dlje.

IVAN BEZJAK,

upokojen 17. septembra

Rodil se je 25. 6. 1962 v Celju. Poročen z Metko, rojeno Matevžič. Oče Nejca in Anje.

V podjetju je neprekinjeno delal od

leta 1983, s prekinitvami pa že od leta 1978. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zračanju, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar pri zračanju. Leta 1987 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja.

Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in 30-krat darovano kri. Je član Ribiške družine Velenje. V pokoju bo največ časa zapolnil z delom pri vikendu.

Sodelavcem želi, da bi čim prej šli zdravi v pokoj.

ALIJA AZEMOVIĆ,

upokojen 5. oktobra

Rodil se je 5. 3. 1960 v Milankovičih pri Olovu, BiH. Poročen s Šefiko, rojeno Alajmović. Oče Meksudina.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot glavni strelec. Opravil je več tečajev in izpitov, in sicer za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača, mentorski izpit za delo s pripravniki, izpit za kombajnista, strelca in glavnega strelca v metanski jami, za delo z neelektričnim inicialnim sistemom (NONEL), ki je namenjen za varno in zanesljivo iniciranje razstrelilnih polnitvev v rudarstvu in gradbeništvu.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. V prostem času je igral mali nogomet, s čimer bo nadaljeval tudi v pokoju, ob tem pa bo zahajal v naravo ter delal pri hiši in vikendu.

Sodelavcem želi čim več delovnih uspehov, zdravja in čim manj nezgod.

MILAN JELEN,

upokojen 7. oktobra

Rodil se je 7. 2. 1963 v Celju. Poročen z Damjano, rojeno Rožič. Oče Janje. V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvami pa od leta 1978. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Upokojil se je kot strežnik mehanizacije v Pripravah. Opravil je izpita za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter za upravljalca VDL lokomotive. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju.

Je član gasilskega društva. V pokoju ga bo zaposlovalo delo pri hiši, za rekreacijo pa bo hodil v hribe in kolesaril.

Sodelavcem želi, da uživajo v delu, ki naj bo varno, ter da čim prej zdravi dočakajo upokojitev.

OMER ZUKIĆ,

upokojen 15. oktobra

Rodil se je 25. 5. 1956 v Lisovcih, BiH. Poročen s Havo, rojeno Brašnjic. Oče Mirele in Naida.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Leta 2000 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve,

nazadnje kot varnostnik v Službi varovanja. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1980 za kvalificiranega rudarja in leta 1985 za kombajnista.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. V prostem času goji pohodništvo in rezbarjenje iz lesa. V pokoju se bo posvečal vzgoji vnukinje Lele, obiskoval bo tudi sorodnike v rodnem kraju. Sodelavcem svetuje, naj bodo pri delu marljivi in zvesti kot do zdaj.

ANDŽELKO SIVONJIĆ,

upokojen 17. oktobra

Rodil se je 26. 8. 1959 v Mijatovičih, BiH. Poročen z Luco, rojeno Alan-džak. Oče Roberta.

V podjetju je delal od leta 1981, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1979. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2001 v HTZ Velenje, kjer je delal v enoti Novi programi do upokojitve. Opravil je tečaje za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter za kombajnista.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju in inovatorstvo.

Deloval je v Športnem društvu PV, v pokoju pa se bo rekreiral s sprehodi v naravo in kolesarjenjem.

Sodelavcem želim čim manj nezgod pri delu in čim več denarja v denarnici.

VILJEM PIŽORN,

upokojen 18. oktobra

Rodil se je 31. 5. 1961 v Celju. Poročen z Božico, rojeno Ožir. Oče Nine.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1981, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1979. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirnici. Upokojil se je kot dežurni električar glavnega izvoza v HTZ OUTN – Elektrodel. Opravil je tečaje iz protieksplzijske zaščite in za voznika viličarja.

Bil je član Delavskega sveta. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju, gasilska odlikovanja III., II. in I. stopnje, priznanja društev, v katerih deluje, ter plaketo občine Polzela.

Dejaven je v Športnem društvu PV ter Kulturnem društvu in Prostovoljnem gasilskem društvu Andraž. V pokoju bo nadaljeval delo v društvih, planinaril in užival pri vožnji z motorjem.

Sodelavcem priporoča: »Varno in previdno, elektrika zna biti nevarna!«

MILISAV RISTIĆ,

upokojen 28. oktobra

Rodil se je 4. 10. 1960 v Dubnici pri Kalesiji, BiH. Poročen s Finko, rojeno

Pavić. Oče Gordane.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Leta 1990 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski delavec na pripravi. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 49-krat darovano kri. V pokoju se bo ukvarjal s športom in spremljal športne dogodke. Sodelavcem želi uspešno delo in čim manj nezgod. Želi jim, da se še naprej spoštujejo med seboj in delujejo kot tim.

ANTON KOTNIK,

upokojen 31. oktobra
Rodil se je 1. 1. 1963 v Florjanu. Poročen z Ifeto, rojeno Šljivar. Oče Žana. V podjetju se je zaposlil leta 1984 kot polkvalificiran kopač v Klasirnici. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve kot strežnik mehanizacije pri glavnem odvozu v OUTN – Rudarski del 1. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri. V prostem času gobari, plava in se sprehaja. V pokoju se bo predvsem ukvarjal s šoloobveznim sinom, več časa pa bo imel tudi za delo pri hiši ter konjičke. Sodelavcem želi varno delo in veliko medsebojnega razumevanja.

STANISLAV KRIŽANEC,

upokojen 31. oktobra
Rodil se je 12. 3. 1962 v Šmarju pri Jelšah. Poročen s Tatjano, rojeno Drolc. Oče Andreje in Darinke. V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot kvalificirani ključavničar v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja priprave. Opravil je izpite za kombajnista za napredovalne stroje, kvalificiranega kopača in mentorja. Bil je član Delavskega sveta. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 40-krat darovano kri. V pokoju bo delal pri hiši, hodil bo v planine in užival v naravi. Sodelavcem želi obilo sreče in varno delo, še posebej pripravski skupini številka 8. Tehničnemu vodstvu Priprav pa priporoča, da več razmišlja o nagrajevanju dobrih delavcev in čim manj o represivnih ukrepih.

FRANJO MARTINOVIĆ,

upokojen 31. oktobra
Rodil se je 9. 10. 1961 v Straži pri Srebreniku, BiH. Poročen z Ivanko, rojeno Jurekić. Oče Matea. V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Upokojil se je kot vodja rudarskega

vzdrževanja v Proizvodnji. Opravil je izpite za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača, kombajnista za napredovalne stroje in inštruktorja pripravnštva. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo rekreiral s košarko, plavanjem in sprehodi v naravo. Sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in varno delo.

TOMISLAV SUŠEC,

upokojen 6. novembra
Rodil se je 8. 1. 1959 v Slovenj Gradcu. Poročen z Marijo, rojeno Trinka- us. Oče Nataše in Jerneja. V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot elektrotehnik v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot elektronadzornik v Jamski elektroslužbi. Opravil je dopolnilni tečaj za delo v metanskih jamah, leta 1985 v Zagrebu izpit iz protieksplzijske zaščite električnih naprav ter leta 1989 izpit za elektro- nadzornika. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Njegovi hobiji so streljanje, kolesar- jenje in gobarjenje. V pokoju se bo trudil dokončati ureditev vikenda. Sodelavcem želi veliko sreče pri delu, kajti kljub strokovnosti in previdnosti je ta potrebna, da se zdravi in brez nezgod vračajo k svojim najdražjim.

BLAGOJČE DAVITKOV,

upokojen 15. novembra

Rodil se je 14. 2. 1962 v Štipu, Makedonija. Oče Nikole in Aleša.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot nekvalificiran delavec v Izobraževanju. Leta 1991 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot kombajnista na pripravi. Opravi je tečaja za kvalificiranega rudarja in kombajnista.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 10-krat darovano kri.

Rad kolesari ter igra košarko in nogomet.

Sodelavcem želi vse najboljše brez nezdod.

MARJAN GEGIČ,

upokojen 15. novembra

Rodil se je 15. 11. 1958 v Kabašu, Kosovo. Poročen z Andjelino, rojeno Tunić. Oče Lidije, Dejana, Tanje in Đonija.

V podjetju se je zaposlil leta 1979 kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Leta 2000 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot kopalničar v enoti Kopalnice. Leta 1983 je opravil izpit

za polkvalificiranega in leta 1984 za kvalificiranega rudarja.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo ukvarjal s športom, sodelavcem pa želi, da bi jim pri delu in v življenju šlo le na boljše.

BRANKO KOTNIK,

upokojen 16. novembra

Rodil se je 27. 8. 1962 v Celju.

Poročen z Ireno, rojeno Klinc. Oče Andreje in Alenke.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvami pa od leta 1980. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Klasirnici. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot rudarski nadzornik v Pripravah. Leta 1996 je končal šolanje za rudarskega tehnika. Opravi je tečaj za kombajnista napredovalnih strojev.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Dejaven je bil pri gradnji ceste, vodo-voda in telefonske napeljave v svoji krajevni skupnosti, kjer nudi tudi pomoč starejšim občanom.

Je član planinskega društva, ukvarja se s kmetovanjem, konjeništvom in planinarjenjem. Vse te dejavnosti ga bodo zaposlovale tudi v pokoju.

Sodelavcem želi varno in uspešno delo, da bi gojili prijateljstvo med kamerati ter da bi zdravi odšli v zasluženi pokoj.

JANEZ ŽEL,

upokojen 17. novembra

Rodil se je 17. 5. 1957 v Zgornjih Verjanah. Poročen z Danico, rojeno Paradiž. Oče Karmen, Andreja in Nejca ter očim Jožeta.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski delavec na pripravi.

Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju.

Za rekreacijo kolesari, v pokoju bo tudi vrtnaril in hodil v naravo.

Sodelavcem želi pri delu čim več sreče, zdravja in volje.

DOMINIK ŠTALEKER,

upokojen 22. novembra

Rodil se je 6. 4. 1961 v Slovenj Gradcu. Poročen z Majdo, rojeno Močnik. Oče Denisa in Žige.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot kvalificirani monter centralne kurjave v jami Preloge. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje v OUTN – Rudarski del kot strežnik mehanizacije glavnega odvoza.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju

in 70-krat darovano kri. Je član planinskega, športnega in invalidskega društva. V pokoju bo opravljal različna dela pri hiši. Sodelavcem želi, da bi se jim pripetilo čim manj neprijetnosti ter da bi se zadovoljni vračali domov.

HASAN SEJDINOVIĆ,

upokojen 26. novembra
Rodil se je 16. 12. 1960 v Gračanici, BiH. Poročen z Nihado, rojeno Husamović. Oče Alenke in Jasne. V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo zaradi službenja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot kombajnist na odkopu v Proizvodnji. Opravil je tečaj za kombajnista. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Ukvarja se z alpinizmom, za rekreacijo rad kolesari. Sodelavcem želi varno in uspešno delo.

FADIL MEŠIĆ,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 4. 12. 1950 v Orahovici

Donji, BiH. Poročen s Sijo, rojeno Mekić. Oče Emine in Jasmine. V podjetju se je zaposlil leta 1977 kot elektrovarilec v Jamski mehanizaciji. Leta 2000 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje pri popravilu TH objemk v enoti Logistika. Opravil je nadaljevalni tečaj varjenja. Bil je član Delavskega sveta in Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za dobrega delavca. Je član Koronarnega kluba Žalec in v pokoju bo dejaven v njem, njegova konjička bosta branje in sprehajanje. »Življenje je samo eno, naj bo brez prepirov ...« je njegovo sporočilo sodelavcem.

KONRAD LAMOT,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 10. 8. 1950 v Hudinji pri Slovenskih Konjicah. Poročen z Minako, rojeno Ocepek. Oče Marka, Aleša in Tanje. Leta 1997 se je kot strojni delovodja zaposlil v Kamnolomu Paka, ki je od leta 2004 v sklopu podjetja RGP. Upokojil se je kot vzdrževalec strojne opreme. Opravil je tečaj iz pnevmatike. Bil je član Zveze komunistov, Sindikata SPESS PV, Delavskega sveta in Sveta delavcev. Prejel je priznanja za krvodajalstvo in inovatorstvo. Dejaven je bil v Športnem društvu PV, v pevskem zboru KUD Lipa Konovo, Zvezi prijateljev mladine in pri Rdečem križu. V pokoju bo kmetoval, zahajal v planine in pomagal prijateljem. Sodelavcem želi veliko zdravja, sebi in njim pa, da bi še naprej ostali prijatelji.

LUKA PRANJIĆ,

upokojen 22. decembra
Rodil se je 10. 9. 1954 v Studencih pri Tesliću, BiH. Poročen s Pavlo, rojeno Čumurđić. Oče Željka in Franja. V podjetju se je zaposlil leta 1977 kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ Velenje, kjer je delal v enoti Novi programi do upokojitve. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju.

ENES GARČEVIĆ,

upokojen 25. decembra
Rodil se je 3. 12. 1958 v Srebreniku, BiH. Poročen z Esmo, rojeno Duraković. Oče Albine in Almire. V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v Transportu. Leta 2007 je bil premeščen v HTZ Velenje – OUTN Transport, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojevodja VDL. Opravil je tečaje za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter za strojevodjo VDL. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem sporoča, da so bili odlični sodelavci in jim želi, da bi bili še naprej tako pridni pri delu.

MIRO KOK,
upokojen 25. decembra
Rodil se je 16. 7. 1960 v Labinu. Poročen z Nevenko, rojeno Kukovica. Oče Andreja in Tomaža.
V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1981, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot strojni ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot strojni nadzornik v Jamski strojni službi. Opravil je tečaje iz hidravlike, pnevmatike ter za vzdrževanje napredovalnih in pridobivalnih strojev. Leta 1988 je končal šolanje za strojnega tehnika in opravil izpit za nadzornika v metanskih jamah. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 10 let aktivnega sodelovanja v Jamski reševalni četi. Za rekreacijo plava in teče, v pokoju pa se bo predvsem ukvarjal z dejavnostmi, ki ga sproščajo. Sodelavcem želi čim več razumevanja in dobrih medsebojnih odnosov, ki so, kot je zapisal, pogoj za lažje premagovanje delovnih naporov.

BRANKO MLINŠEK,
upokojen 25. decembra
Rodil se je 24. 12. 1961 v Slovenj

Gradcu. Poročen z Zdenko, rojeno Žilič. Oče Urške in Tine.
V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, prvič pa že leta 1980. Zaposlil se je kot strojni tehnik v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot strojni nadzornik v Jamski strojni službi. Opravil je tečaje iz hidravlike, vzdrževanja VDL lokomotiv in pletenja jeklenih vrvi.
Štiri mandate je bil član Sveta delavcev PV, od leta 2008 do upokojitve pa je bil njegov predsednik. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 35-krat darovano kri.
Za rekreacijo igra košarko, tenis in plava, v pokoju pa ga bo zaposlovalo tudi delo pri hiši.
»Vsem želim varno delo, veliko razumevanja in dobrega počutja med sodelavci in domačimi. Želim, da boste dobro nagrajeni za delo, ki ga opravljate,« je zapisal za sodelavce. Dodal je tudi, da je bilo v celi njegovi delovni dobi veliko dogodkov in ljudi, s katerimi je sodeloval. Ohranil jih bo v lepem spominu.

MARTIN JANŽIČ,
upokojen 29. decembra
Rodil se je 11. 11. 1961 na Dolgem vrhu pri Slovenski Bistrici.
V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1984, s prekinitvami pa od leta 1979. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni ključavničar priprav v Jamski strojni službi. Opravil je izpit iz hidravlike. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.
Je član Ribiške družine Slovenska Bistrica. Njegovi konjički so vinogradništvo, ribolov, jadrnanje na morju,

gobarjenje in vrtničkarstvo. V pokoju bo pri njih lahko še bolj užival.
»Želim, da bi zdravi in zadovoljni prišli do upokojitve ter da bi bili dobri prijatelji, kar je v jami zelo pomembno,« je zapisal za sodelavce.

IVAN FLIS,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 8. 5. 1960 v Rijeki, Hrvaška. Poročen z Anico, rojeno Mirkac. Oče Ivane in Marka.
V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1985, s prekinitvami pa že od leta 1979. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Zračanju, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar pri zračanju. Leta 1987 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja. Bil je član Sveta delavcev. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Za rekreacijo rad kolesari, v pokoju pa ga bosta zaposlovala čebelarstvo in vinogradništvo. Sodelavcem želi varno delo in da bi se zadovoljni vračali z dela domov.

RUDOLF LEMEŽ,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 5. 1. 1962 v Celju. Poročen

z Marjano, rojeno Pušnik. Oče Damijana in Nine.

V podjetju je bil neprekinjeno zaposlen od leta 1982, s prekinitvami pa od leta 1979. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vodja skupine strojne montaže v Jamski strojni službi. Opravil je tečaje iz hidravlike, spletnja jeklenih vrvi in varjenja v zaščiti CO₂.

Bil je dva mandata član Delavskega sveta, en mandat sindikalni zaupnik in štiri mandate sindikalni poverjenik ter član Izvršilnega odbora RK Premogovnik Velenje. Prejel je priznanja za 20 let dela, 30-krat darovano kri in za inovatorstvo.

V pokoju ga bodo zaposlovali delo pri hiši, na manjši kmetiji, pomoč sosedom ter tudi malo rekreacije. Zapisal je dogodek: »Ne vem natančno, katerega leta je bilo. Bil je problem za dopust. Prišli smo v petek zjutraj na delo, a je utrgalo transportni trak. Veselo smo šli domov; jaz kositi travo. V ponedeljek je bil trak zakrpan, seno pod streho in smo spet veselo 'fedrali'.«

Sodelavcem priporoča, naj delajo varno, da bodo zdravi dočakali zadnji delovni dan.

Upokojeni v letu 2010

JOŽE LEDINEK,

upokojen 28. februarja

Rodil se je 6. 2. 1961 v Celju.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v Priprave,

kjer je delal do upokojitve kot rudar na pripravi.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 60-krat darovano kri.

Je član Kulturnice Gaberke in PGD Gaberke. Rad hodi, kolesari, rešuje križanke in kmetuje. V pokoju bo tem dejavnostim pridružil še vzrejo malih živali in ukvarjanje s psom.

»Srečno in varno delo vam želim in ostanite še naprej dobri kamerati. Vesel bom vsakega obiska na mojem domu,« sporoča sodelavcem.

ANTON BLAGOTINŠEK,

upokojen 1. marca

Rodil se je 4. 5. 1962 v Celju. Poročen s Katarino, rojeno Tomišek. Oče Veronike, Blanke in Anastazije.

V podjetju se je zaposlil leta 1984 kot nekvalificiran delavec v Zračanju, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar pri zračanju. Leta 1989 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja. Leta 1993 je obiskoval seminar za vodje skupin.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Je član ŠD Andraž.

V pokoju se bo posvečal družini, predvsem petletni hčerki Anastaziji. Urejal bo okolico hiše in se ukvarjal s hčerkinim psom, ki je zelo zahtevne pasme.

»Bili smo skupina, ki se je dobro razumela. Želim vam, da še naprej ostane tako in da pazite na svoje zdravje,« sporoča sodelavcem.

FERID ŠALDIĆ,

upokojen 3. marca

Rodil se je 21. 6. 1960 v Odžaku, BiH.

Oče Ines in Denisa.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo pa že od leta 1980. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Jami Škale. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve kot čistilec odvoza v OUTN – Rudarski del. Opravil je tečaj za strelca.

Bil je član Zveze komunistov in Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

V pokoju se bo ukvarjal z vrtnarjenjem, sadjarstvom, za rekreacijo bo kolesaril.

Zapisal je to prigodo iz jame! »Pri dežurstvu v jami sem nenadoma ostal v temi. Po dveh urah in pol sem le v daljavi zagledal, kako se mi približuje lučka. Prišel je »štajger«. Objel sem ga kot otrok in rekel: 'Ti si moja luč!'« Sodelavcem želi, da bi obnovili staro medsebojno spoštovanje in kolektivnost.

DAVORIN LEGNER,

upokojen 10. marca

Rodil se je 24. 5. 1963 v Slovenj Gradcu. Poročen z Martino, rojeno Ažnoh. Oče Tomija in Anje.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi služnja vojaščine pa od leta 1982. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar pri urejanju jamskih prostorov.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 45-krat darovano kri.

Bil je član Športnega društva PV in Ribiškega društva Dravograd. Rad kolesari, ribari, gobari in se sprehaja v naravi.

Sodelavcem želi veliko sreče in zdravja ter varno delo. Želi, da bi se srečno vračali k svojim domačim in dočakali upokojitev.

DJULAGA BLAŽEVIĆ,

upokojen 13. marca

Rodil se je 15. 6. 1960 v Seoni pri Banovičih, BiH. Poročen z Vlasto, rojeno Plešej. Oče Sabine in Aljoše. V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi služnja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik.

Bil je član Sindikata SPESS PV in sindikalni poverjenik za Priprave. Leta 1976 se je udeležil akcije popotresne obnove Posočja, leta 1990 pa odpravljanja posledic poplav v Laškem. Prejel je priznanja za 20 let dela v podjetju, 62-krat darovano kri in inovatorstvo.

Njegovi konjički so rekreativno kolesarjenje, igranje šaha, gobarjenje, vrtnarjenje in ribolov. V pokoju pa

si bo poleg vseh teh dejavnosti lahko uresničil še dolgoletno željo in se začel ukvarjati s čebelarstvom. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov brez nezdod.

MARKO RAVLIJA,

upokojen 23. marca

Rodil se je 10. 4. 1963 v Kaknju, BiH. Poročen z Antonijo, rojeno Pavlovič. Oče Ilinke in Luka.

V podjetju se je zaposlil leta 1986 kot kvalificirani rudar v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot odgovorni rudar na odkopu v Proizvodnji.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

Sodelavcem želi »srečno«.

MAKSIMILJAN BALANT,

upokojen 24. marca

Rodil se je 9. 5. 1963 v Podgorju pri Slovenj Gradcu.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot nekvalificiran delavec v Klasirnici.

Leta 2008 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer se je upokojil kot strežnik mehanizacije glavnega odvoza v OUTN – Rudarski del.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. V prostem času kolesari in strelja z zračno puško, v pokoju pa bo tema hobijema dodal še ukvarjanje z glasbo.

Sodelavcem želi veliko zdravja in sreče pri delu ter čim prejšnjo upokojitev.

VINKO – CENA FUŽIR,

upokojen 27. marca

Rodil se je 29. 12. 1960 v Celju.

Poročen z Marijo, rojeno Usar. Oče Barbare, Katarine, Urbana in Urha.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo zaradi služnja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot kmetijski tehnik v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot kombajnista na pripravi. Opravil je izpit za kvalificiranega rudarja in tečaj za kombajnista.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 75-krat darovano kri – daroval jo je 79-krat – ter državno odlikovanje Ministrstva za notranje zadeve RS »Za Slovenijo 1991«. Je član veteranskega združenja Sever.

Deluje v planinskem in turističnem društvu, planinari, gobari, ob vsem tem pa bo sedaj imel več časa za druge konjičke.

»Imel sem dobre sodelavce, ki so pri meni doma vedno dobrodošli. Želim jim, da s čim manj poškodbami dočakajo upokojitev,« sporoča sodelavcem.

SANDI GRUDNIK,

upokojen 28. marca

Rodil se je 7. 9. 1961 v Robanovem Kotu. Poročen s Suzano, rojeno Novak. Oče Matica in Mihe.

V podjetju se je zaposlil leta 1984 kot kvalificirani ključavničar v Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve kot vodja montaže in vzdrževanja EVP in tirov. Bil je član Delavskega sveta in Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanja za 20 let dela v podjetju, 10 let aktivnega sodelovanja v Jamski reševalni četi, 40-krat darovano kri ter bronasti znak Planinske zveze Slovenije in priznanje Naj občan 2008. Aktivno je deloval v organih Občine in KS Nazarje. V Nazarjah je predsednik Planinskega društva in aktivni član Turističnega društva, Gasilskega društva, Rdečega križa in Društva za ohranjanje tradicij NOB.

»Največ časa bom posvečal vsem tistim stvarim, za katere mi je prej zmanjkovalo časa. Imam dovolj aktivnosti, da mi dolgčas ne bo,« je zapisal ob upokojitvi. Sodelavcem želi varno delo, njim in njihovim družinam pa veliko sreče in zdravja.

ISMET GROŠIČ,

upokojen 31. marca

Rodil se je 14. 1. 1963 v Potkalinju, BiH. Poročen s Senado, rojeno Tutić. Oče Zlatana in Nermina.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi služnja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Preloge. Upokojil se je kot kombajnist na odkopu v Proizvodnji. Opravil je tečaja za upravljalca pridobivalnih strojev in strelca v metanskih jamah. Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

Bil je član Športnega društva PV. Rad igra nogomet, odbojko in smuča. V pokoju se bo posvečal vnukinji Lani, se rekreiral in delal, kolikor mu bo dopuščalo zdravje.

Sodelavcem želi mnogo zdravja, zadovoljstva in dela brez nesreč.

MIRKO MEDVED,

upokojen 3. aprila

Rodil se je 1. 6. 1961 v Slovenj Gradcu. Poročen s Suzano, rojeno Potočnik. Oče Barbare.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot polkvalificirani rudar v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar na pripravi. Leta 1983 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. V prostem času igra tenis in nogomet ter planinari. V pokoju se bo krepil s plavanjem in potovanjem.

»Vedno se bom rad spominjal let, ki sem jih preživel z vami, želim vam 'srečno',« je zapisal ob slovesu.

JANKO ŠEGULA,

upokojen 19. aprila

Rodil se je 19. 8. 1963 na Ptuju. Poročen z Alenko, rojeno Ledinek. Oče dvojčkov Dejana in Janka.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi služnja vojaščine pa od leta 1980. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale. Upokojil se je kot odgovorni rudar na odkopu v Proizvodnji. Opravil je izpite za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter za kombajnist in inštruktorja pripravnika. Bil je član Delavskega sveta, Sveta delavcev in Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 70-krat darovano kri.

Njegova hobija sta ribolov in vožnja z motorjem, ki ju bo gojil tudi v pokoju.

Sodelavcem želi veliko zdravja in delovnih uspehov brez nezdod.

MARJAN SEŠEL,

upokojen 23. aprila

Rodil se je 4. 7. 1951 v Velenju. Poročen z Mileno, rojeno Obradović. Oče Tatjane.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, v RŠC EKO pa od leta 1969.

Zaposlil se je kot inženir organizacije dela v Jamski mehanizaciji. Leta 2000 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje v Logistiki kot projektni vodja. Opravil je tečaje iz hidravlike, skladiščnega poslovanja, o standardih kakovosti ISO 9001 in ravnanja z okoljem ISO 14001 ter republiški strokovni izpit za vodjo jamske strojne službe. Bil je član Zveze komunistov, v kateri je bil štiri leta sekretar, ter Sindikata SPESS PV.

Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju, Gallusovo priznanje za 30 let aktivnega igranja v Pihalnem orkestru Premogovnika Velenje ter več priznanj orkestra za uspešno delovanje.

V prostem času skrbi za zdrav in aktiven način življenja, igra nogomet, hokej, ukvarja se s smučarskimi skoki. Tak način življenja bo ohranil tudi v pokoju, delal bo pri hišici na Kunta kinte ter se posvečal vnukinji Zari. Tudi svojim sodelavcem svetuje, da čim več časa posvetijo skrbi za svoje telo in zdravemu načinu življenja.

BORIS VRATANAR,

upokojen 23. aprila

Rodil se je 23. 8. 1963 v Velenju.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1981. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je kot čistilec odvoza v OUTN – Rudarski del delal do upokojitve.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 50-krat darovano kri.

Njegova konjička, ki ju bo gojil tudi v pokoju, sta ribolov in gobarjenje.

Sodelavcem želi varno in uspešno delo ter jih pozdravlja z rudarskim »srečno«.

JOŽEF KOTNIK,

upokojen 24. aprila

Rodil se je 24. 3. 1963 v Slovenj Gradcu.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1982. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je kot strežnik mehanizacije etaže v OUTN – Rudarski del delal do upokojitve.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je igral nogomet, v pokoju se bo ukvarjal s čebelarstvom in urejal okolico hiše.

Sodelavcem želi varno in uspešno delo ter čim prejšnjo upokojeitev.

JOŽE ANŽEJ,

upokojen 30. aprila

Rodil se je 12. 4. 1950 v Podgorju pri Slovenj Gradcu.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot vrtnar v Skupnih službah in delal

v svojem poklicu do upokojitve, nazadnje v HTZ Velenje – Center za izobraževanje in usposabljanje. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Bil je član Aktiva invalidov PV.

»Čas je zlato, zato ga naj vsak pametno koristi. Večkrat se bom spomnil na vas,« sporoča sodelavcem.

HUSE ZAHIROVIĆ,

upokojen 30. aprila

Rodil se je 20. 3. 1962 v Čarakovem, BiH. Poročen z Vahido, rojeno Kilić. Oče Ervina in Emirja.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1984, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1979.

Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Gradbeni dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot pomočnik rudarja na pripravi v Pripravah. Leta 1992 je opravil izpit za polkvalificiranega rudarja.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je rad igral nogomet, bil je član Planinskega društva Velenje. V pokoju se bo več posvečal družini, za rekreacijo bo kolesaril in hodil v naravo.

Sodelavcem želi čim več sreče in varnega dela.

SILVO DEUTSCHBAUER,

upokojen 12. maja

Rodil se je 26. 12. 1960 v Velenju. Poročen z Mojco, rojeno Peterca. Oče Kaje in Žiga.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot kvalificirani avtomehanik v Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojevodja VDL. Opravil je izpit za kvalificiranega rudarja.

Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Je veteran vojne za Slovenijo.

Ima veliko konjičkov: kolesarjenje, tenis, karate, film, gledališče, vrtnarjenje. Je član Karate kluba Velenje in Kluba vojnih veteranov.

V pokoju ga bodo zaposlovali družina, šport in vrtnarjenje.

O spominih je zapisal: »Najbolj se spominjam svojih začetkov v premo-govniku, ko so si me starejši sodelavci po stari rudarski navadi radi malo privoščili. Pošiljali so me v skladišče po različni material ali orodje s čudnimi imeni, ki v resnici sploh ni obstajalo. Ob tem so se precej zabavali. Ali pa, ko sem bil kot novinec zadolžen za prenašanje potezne naprave po jami. To delo je novinec opravljal, dokler ni prišel za njim mlajši sodelavec. Ob težkem in napornem delu se je vedno našel čas za kakšen hec, kar pa sem v zadnjih letih mojega dela malo pogrešal.«

Sodelavcem želi, da bi v teh negotovih časih prikrmarili do upokojitve, do takrat pa njim in njihovim družinam želi veliko zdravja in osebnega zadovoljstva.

MILE PRANIĆ,

upokojen 15. maja

Rodil se je 26. 9. 1960 v Ljubiji, BiH. Poročen z Marijo, rojeno Bujdo. Oče Monike in Ivane.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot kvalificirani rudar v Rudarskem praktičnem pouku. Leta 1991 je bil premeščen v Priprave, upokojil pa se je kot nadzornik vrtanja v Jamskem vrtanju. Leta 1987 je končal šolanje za rudarskega tehnika.

Bil je član Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 18 let aktivnega dela v Jamski reševalni četi.

V prostem času se ukvarja s športom in kulturo. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in varnosti pri delu.

ZLATKO BREZNIK,

upokojen 31. maja

Rodil se je 20. 3. 1963 v Slovenj Gradcu. Poročen s Katico, rojeno Galinec. Oče Primoža.

V podjetju se je zaposlil leta 1984 kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Upokojil se je kot pomočnik rudarja na odkopu v Proizvodnji. Opravil je izpit za polkvalificiranega rudarja. Prejel je priznanji za 20 let dela v

podjetju in za 30-krat darovano kri. V pokoju se bo rekreiral ter urejal okolico vikenda in vrtnaril. Sodelavcem želi veliko zdravja in sreče pri delu in v zasebnem življenju.

MUSTAFA HAMZIĆ,

upokojen 31. maja

Rodil se je 16. 10. 1961 v Babićih, BiH. Poročen s Fahreto, rojeno Joldić. Oče Nermina in Hašija.

V podjetju se je zaposlil leta 1979 kot nekvalificiran delavec v Transportu. Leta 2007 je bil premeščen v HTZ Velenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojevodja VDL v enoti Transport. Opravil je izpize za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter za strojnika VDL.

Bil je član Delavskega sveta, Sveta delavcev PV in Sindikata SPESS PV. Prejel je priznanje za 20 let dela v podjetju. Bil je član Športnega društva PV. V pokoju se bo ukvarjal s športnimi dejavnostmi.

Sodelavcem želi veliko sreče pri delu ter da bi se spoštovali in razumeli.

ANDREJ KUGONIČ,

upokojen 31. maja

Rodil se je 1. 9. 1963 v Celju. Poročen z Anito, rojeno Seršen. Rejnik Erosa in Benjamina.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1983, s prekinitvijo zaradi službenja vojaščine pa od leta 1981. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale. Leta 1984 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja vrtanja v Jamskem vrtanju. Opravil je izpita za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja ter za geovrtalca. Leta 2008 je opravil preizkus znanja o ravnanju z nevarnimi snovmi.

Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri. Rad smuča in plava. V pokoju se bo posvetil družini in rejencema. Sodelavcem želi, da delajo čim bolj varno in uspešno ter da se zdravi vračajo k družinam.

MATJAŽ SMONKAR,

upokojen 31. maja

Rodil se je 30. 5. 1962 v Slovenj Gradcu. Poročen z Branko, rojeno Polenik. Oče Dejana in Špele.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo zaradi službenja vojaščine pa od leta 1981. Zaposlil se je kot zidar v Jamskih gradnjah. Leta 1987 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja vrtanja v Jamskem vrtanju. Opravil je izpita za kvalificiranega rudarja in za vrtalca globinskega vrtanja.

Bil je član Sindikata SPESS PV in kot sindikalni zaupnik član IO Sindikata. Prejel je priznanji za 20 let dela v podjetju in za 20-krat darovano kri. V prostem času je dejaven s smučanjem, kolesarjenjem, pohodništvom in odbojko. Je član IO Športne

zveze Slovenj Gradec, podpredsednik Športnega društva Legen, član IO Smučarskega kluba Slovenj Gradec. V pokoju si bo čas zapolnil s športnimi dejavnostmi in delom okoli hiše. Sodelavcem želi varno in uspešno delo ter veliko razumevanja, kot sindikalist pa veliko uspehov v pogajanjih z Vlado in delodajalci.

Prilogo so pripravili:

Ida Kotnik,

Peter Bršek,

Diana Janežič,

Dragica Marinšek,

Hans Avberšek.

Kako postal sem knap

*Kot lastovka odšel sem po svetu,
ko bil sem v rosnem šestnajstem letu,
pri kmetih v fanta zrelega sem zrasel,
še kot pastir sem živino pasel.*

*Smo fantje mladi vojaki bili vsi,
korajžo drug drugemu smo vlivali,
se vrnili kot hrastove korenine,
še sedaj me zagnanost ne mine.*

*A tam daleč bila je dolina,
kot mačeha mi druga
ob strani stala je družina,
je stric hotel, da med knape sem šel.*

*Odšel sem v tisti črni rov,
sem mislil, da dobil sem blagoslov.
To bilo je pred mnogimi leti,
zdaj so rudarji med nami vsi,
še vsi za delo zelo zagreti.*

*Kot knapa me vsi poznajo,
ko mimo gredo, le roko mi podajo,
srečno, srečno, kamerad ti stari,
daj nam forbec,
da premog naš črni na svetlo se spravi.*

Branko Vidmar

Glej, mama

*To je pa tista vrstica,
ki tebi jo lepo posvetim,
pa naj bo kot golobica,
saj vidim jo, ko po poti stari hitim.*

*Je rahlo zgaran že tvoj obraz,
v letih tvojih se vidim že jaz,
pa dajva še glažek na zdravje,
za mizo najino na slavje.*

*Zablestela je lepota tvoja osivela,
si kot deklina dočakala
leta svoja v šmarnice odeta,
ko jaz nabral ti jih bom,
saj tu zgoraj v zelenje odet,
je moj skromen dom.*

*A še raste ta dišeča cvetlica,
ki dobil sem jo v spomin,
to tiste šmarnice je vrstica,
ki za mamo jo dišečo v rosi
prav tiho nabiral bom.*

*Glej, mama, že šopek v dlani mi diši,
ko nabral sem ga
v tisti globeli, ko breze senca,
se zasveti v jutranji rosi sončevi.*

Branko Vidmar

Sreča

*To tista je beseda,
ki nima nobenega reda,
ki čaka nas tam,
ko ne vemo, ne kod ne kam.*

*Med ljudi odide,
in dela vijuge-ride,
če jo zgrabiš, veš,
da spustiti je ne smeš.*

*S sabo ponesi jo v svet,
k njej se zateči,
če si prizadet,
ne pusti je od sebe zdaj,
saj to je tvoj raj.*

*A pusti jo še drugim v vrsti,
saj srbijo jih že prsti,
ko zelo jo rabijo
za uspeh, za rojstvo otrokovo.*

*To je tisti kovač,
ki jo kuje, ni bahač,
še sosedu jo pusti,
saj pred vrata se ji mudi,
prav tja, kjer tebe ni.*

Branko Vidmar

Srečanje upokoјencev je del tradicije podjetja

151 sodelavcev in ena sodelavka, ki so se upokojili med 1. junijem 2009 in 31. majem letos, je bilo 17. junija povabljenih na tradicionalno srečanje, s katerim v zadnjih letih začnemo praznovanje dneva rudarjev. Prišlo jih je 98, večinoma z ženami.

Da bi jim spomini na rudarjenje in na drugo delo, povezano s premogovništvom, ne šli prehitro v pozabo, so jih ob prihodu v Restavracijo Jezero pozdravili zvoki Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje, prireditve pa so glasbeno popestrili pevci Rudarskega okteta.

Spoštovanje nekdanjim sodelavcem so s svojo prisotnostjo pokazali tudi vodje služb v Premogovniku Velenje, direktorji družb v Skupini PV, predsednika sindikata SPESS in Sveta delavcev ter predsednik Kluba upokojencev Premogovnik Velenje. V anketi za časopis Rudar so mnogi upokojenci, ko so se poslovili od delovnega kolektiva, sodelavcem

zaželeli predvsem zdravje, varno delo, delovne uspehe, izpolnjevanje delovnega načrta, dobre plače ter da so pri delu tudi prijatelji. Obljubili so, da se bodo sodelavcev večkrat spomnili in da bodo veseli tudi njihovih obiskov na domu.

Svoje želje za zdaj že nekdanje sodelavce je na prireditvi dodal tudi direktor Premogovnika Velenje **dr. Milan Medved**. Poudaril je, da ni veliko podjetij v Sloveniji, ki toliko dajo na tradicijo kot Premogovnik Velenje, ki neguje odnose z zaposlenimi in tudi nekdanjimi zaposlenimi. »V 135 letih delovanja in razvoja je Premogovnik Velenje postal pomembno in uspešno podjetje. V tem času smo odkopali

220 milijonov ton premoga, pod zemljo ga ostaja še 127 milijonov ton. To je količina še za veliko generacij rudarjev in veliko upokojencev.

Ko odhajate iz podjetja, v katerem ste si prislužili pokojnino, lahko v srcu nosite zavest, da smo uspešno podjetje tudi zaradi vašega prispevka in zaradi truda, ki ste ga v preteklih letih vlagali v naš skupni projekt – Premogovnik Velenje.«

Direktor je poudaril, da je rudarjenje delo v posebnih, zahtevnih delovnih razmerah. »Ko obiskujem jamska delovišča, vidim, da rudarji radi opravljajo svoj poklic. Delo rudarjev je spoštovano, človeka vredno in tudi razmeroma dobro plačano,« je dejal.

Upokojencem je zaželel, da ohranijo lepe spomine na podjetje in na delo, ki so ga opravljali, ter da ostanejo ponosni na to, da so delali v Premogovniku Velenju. Zaželel jim je tudi dobro počutje v novem življenjskem obdobju, da se posvetijo družinam, si najdejo nove zaposlitve, hobije. Dr. Medved je nekdane sodelavce povabil k včlanitvi v Klub upokojencev Premogovnika Velenje, s čimer lahko, kot je poudaril, ostanejo povezani s podjetjem. Povabil jih je

tudi na letošnje praznovanje dneva rudarjev in 50. Skok čez kožo. Za popolnitev članstva v Klubu upokojencev se je ob koncu slovesnosti, med katero so upokojenci prejeli spominska darila in priznanja, priporočil tudi predsednik kluba **Pavel Župevc**. Zaželel jim je, da se zdaj posvetijo aktivnostim, za katere med opravljanjem delovnih dolžnosti niso imeli časa, da ne pozabijo na rekreacijo in skrb za zdravje ter za druženje s prijatelji. Pri tem jim lahko veliko pomaga

tudi članstvo v klubu. Po večerji so za dobro voljo udeležencev srečanja skrbeli člani ansambla Slovenski express in kar precej novih upokojencev se je poskočno zavrtilo po plesišču. Kot so nekateri povedali v sproščenem klepetu, so veseli, da se podjetje na takšen način poslovi od njih in jih tudi kasneje vabi in pričakuje na svojih prireditvah. Zahvalili so se za vso pozornost ob odhodu v pokoj in za lep večer.

Diana Janežič

22. maja že tretjič na Goro Oljko

Društvo upokojencev Andraž je že tretje leto zapored pripravilo 12 ur pohodov na Goro Oljko. Trajali so od 7. do 19. ure. To leto je bila prireditev zaradi slabega vremena 22. maja in ne 15. maja, kot je bilo prvotno načrtovano. 75 pohodnikov je v 12 urah opravilo 174 pohodov.

V lepem sončnem jutru je ob 7. uri startalo 15 pohodnikov, drugi so sledili v teku dneva. Od začetka pohoda v Hotunjah se je lažja, a zanimiva pot, skozi gozd nadaljevala v Murnov hrib in dalje po pobočju do doma na Gori Oljki. Navzdol je pot vodila mimo gostilne Jug v Dobrič in se zaključila na startno-ciljnem mestu.

Na petih kontrolnih točkah (startno mesto, Kreslin, Dom na Gori Oljki, Gostilna Jug, ciljno mesto) so pohodniki žigosali pohodniške kartončke, se odžejali in okrepčali. Popoldanska nevihta ni pokvarila dobrega razpoloženja, ki se je po 19. uri, ko so bili pohodi končani, še stopnjevalo. Vsak udeleženec je prejel spominsko majico, tisti z največ pohodi ter najstarejši in najmlajši udeleženec pa tudi priložnostne nagrade. Tako sta med moškimi opravila največ pohodov upokojena rudarja Drago Jamnikar z osmimi pohodi in Franc Rebernik s sedmimi pohodi.

Tudi ženske so bile zelo prizadevne. Največ – po šest pohodov – sta opravili Milena Mešič in Martina Ograjenšek. Najstarejša pohodnika sta bila Albina Maver – letnik 1936 – z enim pohodom in Ferdinand Verdev – letnik 1943 – s tremi pohodi. Najmlajša pohodnika sta bila sedemletna Klara Podnar in devetletni Vid Jesenko. Omeniti velja tudi Jakoba Satlerja, ki je že 23 let rudarski upokojenec in

je prizadeven na različnih področjih športa in rekreacije ter lovstva. Pohodništvo v naravnem okolju združuje čedalje več ljudi, različnih starosti in poklicev, ki si na ta način poiščejo sprostitev. Veča se število udeležencev iz Andraža, Dobriča in okolice, v društvu pa si v prihodnje želijo čim večjo in heterogeno udeležbo. To so si udeleženci na družabnem srečanju ob jedači in kozarčku tudi obljubili. Organizacijski odbor, v katerem so Drago Jamnikar, Jože Krk, Srečko Rajh in Anton Mešič, je s celotno prireditvijo zadovoljen in vabi vse, da se pohodov udeležite spet prihodnje leto.

Vabilo na poletni izlet upokojencev

Članice in člane Kluba upokojencev Premogovnika Velenje vabimo na poletni izlet proti kraju, kjer je pol leta mraz, pol leta pa zima. Izlet bo v sredo, 28. julija 2010. Ogledali si bomo Križno jamo, grad Snežnik in Cerkniško jezero. Bližnjega Babnega polja, znanega po nizkih temperaturah, kjer so leta 1929 neuradno izmerili $-39,6$ stopinje Celzija, tokrat ne bomo obiskali.

Križna jama je svetovno znana kraška jama. Njena posebnost so podzemna jezera s sigastimi pregradami, ki jih je kar 47, in najdišče kosti jamskih medvedov. Jama odvaja vodo iz južnega roba Bloške planote proti vzhodnemu obrobju Cerkniškega polja. Ker je v jami samo 8 stopinj Celzija, imejte s sabo tudi topla oblačila (vetrovko, dolge hlače in dodatne nogavice). Pred odhodom v jamo se bomo preobuli v gumijaste škornje, ki jih bodo zagotovili vodniki po jami. Ogled jame traja eno uro.

Grad Snežnik leži na majhni skalni vzpetini na skrajnem jugozahodnem delu Loške doline ob vznožju snežniških gozdov, pod goro enakega imena. Njegov nastanek sega verjetno v 11. stoletje. Nazadnje ga je uporabljal jugoslovanski državni protokol kot lovsko postojanko. Poleg gradu si bomo ogledali še lovsko zbirko in polharski muzej.

Cerkniško jezero živi svoje življenje, spreminja svojo podobo od suhega polja do najobsežnejše jezerske površine v Sloveniji. Če bi ga hoteli doživeti v vseh oblikah, bi mu morali nameniti celo leto, pa še to bi bilo premalo, kajti podobe presihanja in polnjenja jezera ter življenja v njem se spreminjajo tudi iz leta v leto. V Muzeju Cerkniškega jezera – Jezerski hram bomo v poldrugi uri spoznali to svetovno kraško znamenitost, njeno zgodovino in podobe.

Na poti domov se bomo ustavili na poznem kosilu v bližnjem gostišču. Da med potjo ne bomo lačni, bomo za malico pripravili sendviče. Prispevek udeleženca izleta

je 20 EUR, razliko krije KU PV. Prijavo in plačilo lahko opravite v klubski pisarni **v sredo, 7. julija, od 9. do 11. ure, do zasedbe 100 mest**. Odhod avtobusov je ob 7. uri z osmega perona Avtobusnega postajališča Velenje.

Pridružite se nam!

Klub upokojencev Premogovnika Velenje

- Pisarna Kluba upokojencev Premogovnika Velenje je odprta je **vsako delovno sredo od 9. do 11. ure**, v tem času pa jih lahko pokličete tudi na telefonsko številko 03/586-6424.
- Za večjo informiranost članov ima klub **brezplačno telefonsko številko 080 9893**. Na telefonskem odzivniku lahko dobite podatke o delovanju pisarne, aktualnih dogodkih, akcijah planinske sekcije, športnega društva ter zasedenosti oziroma razpoložljivosti sindikalnih apartmajev.
- Informacije o aktivnostih Kluba upokojencev lahko preberete tudi na **spletni strani www.rlv.si** (na strani dejavnosti/kadrovsko-splošno področje/družbena odgovornost/društva).

Spoštovani stanovski kolegi, spoštovane sodelavke in sodelavci!

Letos v Velenju praznujemo 3. julij – dan rudarjev še posebej slovesno. Prireditev Skok čez kožo bo opravljena že petdesetič. V tem času smo na slovesni prireditvi v rudarski stan sprejeli več kot 3.300 novincev. Mnogi med njimi pravijo, da jim je dan sprejema v rudarski stan ostal v neizbrisnem spominu.

3. julij je praznik slovenskih rudarjev in vseh tistih, ki s svojim delom dan za dnem trgamo črno zlato iz neder zemlje. To ni le dela prost dan, v katerem se spočijemo in si nabere moči za nove delovne podvige, to je dan, ki je prežet s stanovsko tradicijo. Po tradiciji se uniformirani rudarji zberemo na Titovem trgu in v povorki krenemo na prireditveni prostor, kjer potem poteka osrednja slovesnost.

Tradicija je, da se ozremo in pogledamo rezultate preteklega dela, sprejmemo v svoje vrste častnega skakalca in na koncu še novince, ki so uspešno zaključili šolanje.

Skupina Premogovnik Velenje je edinstvena pri ohranjanju stanovske tradicije. Zaposleni v njej se zavedamo pripadnosti kolektivu, pomembnosti vsakega posameznika in vloge, ki jo ta skupina predstavlja v slovenskem gospodarstvu.

Človek je najbolj srečen, če je cenjeno njegovo delo, če je spoštovan in če mu pripada tisto, kar je s poštenim delom prislužil. In če želimo, da nas opazijo in cenijo drugi, moramo to najprej storiti sami. Naš praznik bo spoštovan le, če ga bomo spoštovali mi. Zato vas, spoštovani stanovski kolegi, vabim, da se mi pridružite v paradi.

Vas, spoštovani sodelavke in sodelavci, Velenjčanke in Velenjčani, in vse druge, ki želite praznovati z nami, pa vabim na slovesno prireditev s pogostitvijo, ki se bo začela v petek, 2. julija, ob 18. uri na Mestnem stadionu v Velenju.

SREČNO!

Mag. Matjaž Koželj, vodja parade

Program 50. Skoka čez kožo v petek, 2. julija

- **Od 6. ure dalje budnice** Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje v Velenju in Šoštanju;
- **ob 10. uri v Domu kulture Velenje** podelitev priznanj vsem letošnjim delovnim jubilarantom in jubilarantom Jamske reševalne čete – v glasbenem programu bodo nastopili Pihalni orkester Premogovnika Velenje in Mešani pevski zbor Šmartno ob Paki, govornik bo dr. Milan Medved;
- **ob 17. uri na Titovem trgu** zbor parade uniformiranih rudarjev, odhod parade ob 17.30;
- **ob 18. uri na Mestnem stadionu** začetek 50. Skoka čez kožo – čez kožo bo skočilo 64 novincev, častni skok bo opravil Borut Pahor, predsednik Vlade Republike Slovenije, razglasitev najboljših dijakov generacije ter najboljših sodelavcev in skupin v Skupini Premogovnik Velenje;
- **po osrednji prireditvi** družabno srečanje zaposlenih v družbah Skupine Premogovnik Velenje in upokojencev pri Restavraciji Jezero ob zvokih ansambla Spev z gostjo Moniko Pučelj.

Vabljeni, da praznujete z nami! Srečno!